

Publicerad 2010-11-10 16:09 av yta

Kluvenhet i människors inre

Moln att gå på

Längtan blandas med oro
väcker glädje men också fruktan
att inget av mig är sant

Att jag är ett skådespel
utan publik enbart mig själv
men var är det äkta

Vart tog den delen vägen
som skulle ge mig moln att gå på
rosor att dofta

Om jag finns där inne någonstans
ber jag ödmjukt
snälla kom fram och hjälp mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren yta med Poeter.se id #33011 innehar upphovsrätten